

Nu bad han om at faa at vide, hvad det var for et Forslag, Biskoppen vilde gøre ham; og Pastor Stensballe gav sig derpaa til at tale om det nye, store Dagblad, som Missionen agtede at udgive i København fra 1ste Januar.

»De har rimeligvis hørt derom. Vi ønsker at skabe et Organ for den samlede danske Menighed. Ogsaa paa den Maade, at de forskellige kirkelige Retninger frit kan komme til Orde i Bladet. Ingen, der virkelig vil tjene Herrens Sag, skal holdes udenfor. Vi giver Plads for enhver sømmelig Drøftelse af Kirkens Anliggender. Hvad vi har tænkt at tilbyde Dem, er da det, at De efter at have løst Dem fra ethvert Forhold til »Femte Juni«, til Gengæld modtager en Ansættelse ved vort Blad, hvor der jo let vil kunne findes et passende Arbejdsfelt for Dem. Og det er naturligvis Meningen, at vi i enhver Henseende vil holde Dem skadesløs.«

Mads Vestrup var saa overrasket, at han knap rigtig mærkede, hvor skuffet han samtidig blev. Det var ikke, hvad han havde tænkt sig. Men det var altsaa Guds Vilje, at han vedblivende skulde trække her i Stenørkenen, og maaske tilsidst lægge sine Ben her.

Men nu nævnede Pastor Stensballe den Sum, man havde ment at tilbyde ham som fast Aarsløn »for at han og hans Familje kunde have den nærmeste